

Številka: 018-014/2026-4
Datum: 18. 2. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata, ter Marka Medveda in Igorja Luzarja, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Celovita energetska prenova javnih stavb v lasti Občine Duplek in Občine Hajdina*«, v sklopih 1 in 2, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja SENMED, inženirsko, tehnično svetovanje, projektiranje, gradnja in druge storitve, Preradovičeva ulica 20D, Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Duplek, Trg slovenske osamosvojitve 1, Spodnji Duplek (v nadaljevanju: naročnik), dne 18. 2. 2026

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik po postopku naročila male vrednosti v svojem imenu in za svoj račun ter v imenu in za račun naročnika Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 44a, Hajdina, oddaja javno naročilo za celovito energetsko prenovo javnih stavb v lasti naročnikov. Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki je razdeljeno na dva sklopa, je bilo dne 24. 12. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil, pod št. objave JN010029/2025-SL1/01.

Vlagatelj je zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila vložil zahtevek za revizijo z dne 20. 1. 2026, v katerem zatrjuje naročnikove kršitve pri oblikovanju posameznih

določb navedene dokumentacije. Posledično vlagatelj predlaga, da se zahtevku za revizijo ugotovi in se sporne določbe navedene dokumentacije razveljavijo ali da se naročniku naloži, naj jasno opredeli obračunsko podlago in način primerjave ponudb, razmeji projektantska, izvedbena in obratovalna tveganja ter ustrezno podaljša rok za oddajo ponudb. Hkrati vlagatelj predlaga, naj se ugotovi, da naknadne spremembe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne sanirajo ugotovljenih kršitev in potrjujejo nezakonitost postopka, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Naročnik je s sklepom, št. 430-0013/2025-11 z dne 26. 1. 2026, zahtevek za revizijo zavrnil, zavrnil pa je tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Po zatrdjevanju naročnika vlagatelju zaradi neudeležbe na ogledu objektov, ki je bil določen kot obvezen pogoj za sodelovanje v postopku javnega naročanja, ni mogoče priznati aktivne legitimacije za meritorno obravnavo zahtevka za revizijo, posledično pa je slednjega treba zavreči. Ne glede na navedeno se naročnik – kot navaja sam, zaradi specifične časovne komponente postopka ter dejstva, da se javno naročilo sofinancira iz sredstev Evropske unije, kar pomeni, da so roki za realizacijo ključni – v nadaljevanju po vsebini opredeljuje do vlagateljevih navedb iz zahtevka za revizijo in jih zavrne kot neutemeljene.

Naročnik je dne 26. 1. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 28. 1. 2026 opredelil do navedb naročnika iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja pri pravovarstvenem predlogu ter vseh očitkih in dokazih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na portalu javnih naročil in v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (vključno z vprašanji potencialnih ponudnikov in odgovori naročnika nanje, objavljenimi na portalu javnih naročil).

Po pregledu navedene dokumentacije in preučitvi navedb vlagatelja ter naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da naročnik v sklepu, v katerem sicer zahtevek za revizijo meritorno obravnava in ga zavrne, izpostavlja vprašanje obstoja vlagateljeve aktivne legitimacije kot enega od procesnih pogojev, ki so v skladu s 26. ter 31. členom ZPVPJN potrebni za meritorno obravnavo zahtevka za revizijo.

Aktivno legitimacijo za meritorno obravnavo zahtevka za revizijo ureja 14. člen ZPVPJN, v skladu s katerim se aktivna legitimacija v predrevizijskem in revizijskem postopku prizna vsaki osebi, ki ima ali je imela interes za dodelitev javnega naročila, sklenitev okvirnega sporazuma ali vključitev v dinamični nabavni sistem ali kvalifikacijski sistem in ji je ali bi ji lahko z domnevno kršitvijo nastala škoda (prva alineja prvega odstavka 14. člena ZPVPJN), ter zagovorniku javnega interesa (druga alineja prvega odstavka 14. člena ZPVPJN).

Iz navedenih določb izhaja, da morata biti za priznanje aktivne legitimacije vlagatelju, ki ni zagovornik javnega interesa (drugi odstavek 6. člena ZPVPJN v povezavi z drugo alinejo prvega odstavka 14. člena ZPVPJN), hkrati (kumulativno) izpolnjena dva pogoja: 1. interes za dodelitev javnega naročila in 2. nastala škoda ali vsaj možnost nastanka škode zaradi domnevne kršitve naročnika.

V obravnavanem primeru naročnik vlagatelju odreka tako interes za dodelitev javnega naročila kot tudi nastanek (oziroma vsaj možnost nastanka) škode zaradi domnevne kršitve naročnika.

V zvezi z interesom kot prvim pogojem za priznanje aktivne legitimacije Državna revizijska komisija ugotavlja, da je predmet konkretnega javnega naročila izdelava projektne dokumentacije ter izvedba vseh del za celovito energetska sanacijo objektov, ki so v lasti naročnikov. Vpogled v akt o ustanovitvi vlagatelja, objavljen na spletnih straneh AJPes, pokaže, da je vlagatelj (med drugim) registriran za opravljanje dejavnosti, povezanih z arhitekturnim projektiranjem, organizacijo izvedbe stavbnih projektov, gradnjo stanovanjskih in nestanovanjskih stavb, zaključnimi gradbenimi deli, inštaliranjem električnih napeljav in naprav, fasaderskimi in štukaterskimi deli, oblaganjem tal in sten, pleskarskimi deli ipd. Upošteva navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj registriran za opravljanje (vsaj nekaterih) dejavnosti, ki so predmet konkretnega javnega naročila, to pa nenazadnje priznava tudi naročnik sam. Posledično po presoji Državne revizijske komisije ne more biti dvoma, da je vlagatelju v obravnavanem primeru potrebno priznati interes za dodelitev predmetnega javnega naročila kot prvega izmed dveh pogojev za priznanje aktivne legitimacije.

Takšnega zaključka ne more spremeniti (po vsebini smiselna) navedba naročnika, da zgolj registracija za opravljanje dejavnosti, ki je predmet javnega naročila, ne zadošča za priznanje interesa za dodelitev naročila, saj da mora vlagatelj v tej zvezi izkazati tudi konkreten interes. Glede na dejstvo, da podlage za zaključek o utemeljenosti izpostavljene navedbe po presoji Državne revizijske komisije v ZPVPJN ni moč najti, naročnik pa tudi ne pojasni, na kaj opira to navedbo in v čem naj bi se torej po njegovem mnenju kazal konkreten interes za dodelitev javnega naročila v primeru, ko je zahtevek za revizijo vložen pred potekom roka za predložitev ponudb, izpostavljeni navedbi naročnika ni mogoče slediti.

Dalje gre v zvezi z nastankom (oziroma možnostjo nastanka) škode kot drugim pogojem za priznanje aktivne legitimacije pojasniti, da vlagatelj z vložitvijo zahtevka za revizijo varuje svoj položaj v postopku oddaje javnega naročila, in sicer ko zatrjevane kršitve naročnika vplivajo na njegov položaj na način, da bi mu bilo zaradi njih onemogočeno ali bistveno oteženo sodelovanje v postopku javnega naročanja, posledično pa bi mu bila onemogočena ali bistveno otežena tudi možnost pridobitve javnega naročila. Pri tem velja poudariti, da mora biti možnost (oziroma verjetnost) nastanka škode povezana z zatrjevano kršitvijo in jo je treba v vsakem posameznem postopku ugotavljati posebej, ob upoštevanju danih okoliščin konkretnega primera (npr. predmeta javnega naročila, faze postopka, konkretnih očitkov, ki so predmet zahteve za pravno varstvo).

V obravnavanem primeru vlagatelju po mnenju naročnika možnosti nastanka škode kot drugega pogoja za priznanje aktivne legitimacije ni mogoče priznati. Naročnik zatrjuje, da je bil v konkretnem primeru v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določen obvezen ogled objektov, vlagatelj pa se obveznega ogleda ni udeležil in je zahtevek za revizijo (v katerem ne zatrjuje kršitev v zvezi z zahtevo po obveznem ogledu) vložil po poteku roka za prijavo na obvezni ogled, s čimer si je objektivno onemogočil sodelovanje v postopku oddaje javnega naročila.

Državna revizijska komisija stališču naročnika, da vlagatelju zaradi neudeležbe na obveznem ogledu ni mogoče priznati aktivne legitimacije, glede na okoliščine konkretnega primera ne more pritrditi.

Res je naročnik, kot to navaja tudi sam, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da je udeležba na ogledu vseh objektov, vključenih v posamezni sklop, obvezna, dalje pa je res tudi, da se je bilo na ogled potrebno pravočasno prijaviti, rok za prijavo na ogled pa je v konkretnem primeru že potekel (prim. točko »5. Obvezen ogled objektov« dokumenta »Navodila

za izdelavo ponudbe, pogoji in merila«). Vendar pa v tej zvezi ne gre spregledati, da je naročnik – poleg navedenega – hkrati določil tudi, da bo ponudnikom, ki se bodo ogleda udeležili, izdal potrdilo, ki ga morajo predložiti (še) v ponudbi, nadalje pa je določil še, da bo ponudba, pri kateri se ponudnik ne bo udeležil ogleda vseh lokacij posameznega sklopa, izločena kot nedopustna (gl. točko »5. Obvezen ogled objektov« dokumenta »Navodila za izdelavo ponudbe, pogoji in merila«).

Ob upoštevanju navedenega se zato v dani zadevi v zvezi s presojo (ne)obstoja aktivne legitimacije vlagatelja zaradi neudeležbe na obveznem ogledu kot odločilna izkaže okoliščina, da je vlagatelj v konkretnem primeru zahtevke za revizijo vložil (še) pred potekom roka za predložitev ponudb. Iz tega pa sledi, da vlagatelju za priznanje aktivne legitimacije v smislu prve alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN (še) ni bilo treba predložiti ponudbe, kar hkrati pomeni tudi, da se v tej fazi postopka še ne ugotavlja, ali vlagatelj izpolnjuje zahtevo po obveznem ogledu, kot jo je naročnik (za dopustnost ponudbe) določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Dalje iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja tudi, da se je lahko ogleda udeležil tako ponudnik kot katerikoli od partnerjev v skupni ponudbi (gl. točko »5. Obvezen ogled objektov« dokumenta »Navodila za izdelavo ponudbe, pogoji in merila«). V primeru, da bi torej vlagatelj v obravnavanem postopku predložil skupno ponudbo v skupini ponudnikov (kar v tretjem odstavku 10. člena omogoča že ZJN-3, v točki »13. Predložitev skupne ponudbe več partnerjev« dokumenta »Navodila za izdelavo ponudbe, pogoji in merila« pa je to možnost izrecno predvidel tudi naročnik), bi bila tako zahteva glede obveznega ogleda skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila izpolnjena že, če bi se ogleda udeležil katerikoli izmed partnerjev v skupni ponudbi (torej ne nujno vlagatelj).

Ob ugotovitvi, da bi v obravnavanem postopku vlagatelj lahko predložil skupno ponudbo v skupini ponudnikov, v primeru predložitve skupne ponudbe pa je bilo – skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila – zahtevo po obveznem ogledu objektov mogoče izpolniti že z udeležbo zgolj enega od partnerjev na omenjenem ogledu, se za nerelevantno z vidika presoje obstoja vlagateljeve aktivne legitimacije izkaže naročnikova (po vsebini smiselna) navedba, da je rok za prijavo na ogled v konkretnem primeru že potekel, kakor tudi naročnikova (po vsebini smiselna) navedba, da vlagatelj v zahtevku za revizijo ne zatrjuje nezakonitosti določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki se nanašajo na obvezni ogled.

Upošteva dejstvo, da sta torej naročnikovi navedbi o roku za prijavo na ogled, ki naj bi se že iztekel, in o tem, da vlagatelj v zahtevku za revizijo ne zatrjuje kršitev v zvezi z oblikovanjem določb glede obveznega ogleda, za presojo vlagateljeve aktivne legitimacije v danem primeru nerelevantni, pa gre nadalje ugotoviti, da se obravnavana zadeva – v nasprotju z mnenjem naročnika – nanaša na dejansko stanje, ki je glede odločilnih okoliščin primerljivo z dejanskim stanjem iz zadeve, št. 018-100/2025. Tako v zadevi, št. 018-100/2025, kot v obravnavani zadevi je naročnik kot pogoj za dopustnost ponudbe določil udeležbo na ogledu objektov in v primeru predložitve skupne ponudbe omogočil izpolnitev te zahteve z udeležbo zgolj enega od partnerjev na ogledu, tako v zadevi, št. 018-100/2025, kot v obravnavani zadevi se vlagatelj obveznega ogleda ni udeležil, zahtevke za revizijo pa je vložil še pred potekom roka za predložitev ponudb.

Glede na ugotovljene okoliščine Državna revizijska komisija v obravnavani zadevi zaključuje, kot je zaključila tudi v zadevi, št. 018-100/2025 – tj. da vlagatelju aktivne legitimacije za vložitev zahtevka za revizijo zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila iz razloga neudeležbe na obveznem ogledu ni mogoče odreči.

Ob ugotovljenem pa ne gre spregledati, da vlagatelj v zahtevku za revizijo (med drugim) zatrjuje tudi, da izvajalec v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila jamči za doseganje energetskih prihrankov, pri čemer naročnik po navedbah vlagatelja ni določil izhodiščnega energetskega stanja (baseline), opredelil metodologije merjenja in verifikacije prihrankov, niti ni razmejil vpliva rabe objekta, uporabnikov ter obratovanja, kakor tudi ne odgovornosti med projektiranjem, izvedbo in obratovanjem, takšna ureditev pa je po mnenju vlagatelja v nasprotju z načelom sorazmernosti.

Dalje vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da zahteva po spremljanju in jamčenju energetskih učinkov, kot je določena v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ni utemeljena na objektivno določljivih, preverljivih in enotnih izhodiščih. Po prepričanju vlagatelja so energetski učinki celovite energetske sanacije rezultat projektnih rešitev, ki jih je – ob znanih vhodnih podatkih naročnika – mogoče strokovno in preverljivo izračunati že v fazi projektiranja. Kljub navedenemu naročnik, zatrjuje vlagatelj, ni zagotovil preverljivega izhodiščnega energetskega stanja (baseline), določil metodologije merjenja in verifikacije prihrankov ter razmejil vpliva rabe objekta, obratovalnih režimov in ravnanja uporabnikov, prav tako ni razmejil odgovornosti med projektiranjem, izvedbo ter fazo obratovanja. Posledično zahteva po spremljanju energetske učinkovitosti po navedbah vlagatelja ne predstavlja legitimnega instrumenta za nadzor nad izvedbo naročila, takšna ureditev pa je v nasprotju z načeli sorazmernosti, transparentnosti ter enakopravne obravnave ponudnikov.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje tudi, da je naročnika večkrat opozoril, da zastavljena vprašanja izhajajo iz temeljnih in sistemskih nejasnosti razpisne zasnove, naročnik pa se do teh opozoril ni vsebinsko opredelil, temveč je zgolj ponavljal splošne navedbe, zavračal očitke brez obrazložitve, zavrnil pa je tudi morebitno prilagoditev dokumentacije.

Po zatrjevanju vlagatelja je bil predmetni razpis objavljen v času božično-novoletnih praznikov, ko trg ne deluje v običajnem obsegu. Ne glede na navedeno je naročnik določil kratek rok za oddajo ponudb, pri čemer je zavrnil vse predloge za podaljšanje roka, svojo odločitev pa je utemeljil zgolj s pavšalno navedbo, da gre za »zakonski rok«.

Vlagatelj naročniku nadalje očita, da pri določitvi rokov ni ravnal skladno z načelom gospodarnosti, učinkovitosti ter uspešnosti. Zatrjuje, da je naročnik z vztrajanjem pri kratkih rokih omejil krog potencialnih ponudnikov, zmanjšal konkurenčni pritisk in ravnal v nasprotju z interesom učinkovite porabe javnih sredstev.

Na koncu vlagatelj navaja še, da je naročnik dne 16. 1. 2026 – tj. po tem, ko je navedel, da dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne bo več spreminjal – objavil popravke več ključnih dokumentov te dokumentacije, hkrati pa ni ustrezno prilagodil roka za oddajo ponudb, ki naj bi se iztekel dne 21. 1. 2026.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z zgoraj izpostavljenimi navedbami (vsebovanimi v točkah od 4.2 do 4.6 zahtevka za revizijo) naročniku sicer očita kršitve v zvezi z ravnanji iz predmetnega postopka oddaje javnega naročila, vendar pa hkrati ne pojasni, kako naj bi mu zatrjevane kršitve onemogočale ali vsaj bistveno oteževale pripravo dopustne ponudbe, s tem pa sodelovanje v postopku javnega naročanja. Ker posledično ni mogoče ugotoviti, kako bi lahko vlagatelju zaradi omenjenih (domnevnih) kršitev naročnika nastala pravno relevantna škoda v smislu prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, Državna revizijska komisija navedb v zvezi z zgoraj zatrjevanimi kršitvami ni vsebinsko obravnavala.

Ob navedenem gre dodati še, da vlagatelj v okviru zgoraj izpostavljenih navedb iz zahtevka za revizijo naročniku očita (tudi) kršitev načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3). V zvezi z navedenim načelom je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, da slednje v prvi vrsti ni namenjeno zaščititi položaja ponudnikov, zato se ponudniki v revizijskem postopku na kršitev navedenega načela praviloma ne morejo sklicevati. Z načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti se namreč varuje javni interes, ki se kaže v racionalni porabi javnofinančnih sredstev in ga skladno z drugim odstavkom 6. člena ZPVPJN varujejo zagovorniki javnega interesa, med katere pa vlagatelj ne sodi (smiselno prim. odločitve v zadevah, št. 018-90/2015, 018-101/2021 in 018-114/2024).

Poleg navedenega vlagatelj v zahtevku za revizijo naročniku očita tudi, da ni zagotovil enotne, določljive in preverljive obračunske podlage za oblikovanje ponudbene cene, saj ni zagotovil popisov del in določil količin, niti ni pojasnil, kako bo zagotovil objektivno primerljivost ponudb. Sklicevanje naročnika na »Design & Build« naročilo ter ceno na ključ, dalje navaja vlagatelj, ne more nadomestiti naročnikove dolžnosti, da določi minimalni okvir, ki omogoča pripravo medsebojno primerljivih ponudb in objektivno presojo ekonomske ugodnosti.

Z izpostavljenimi navedbami vlagatelj pravzaprav (po vsebini smiselno) zatrjuje, da zaradi umanjkanja popisov del ter naročnikove opustitve obveznosti določiti količine ter pojasniti, kako bo zagotovil medsebojno primerljivost ponudb, vlagatelj nima dovolj informacij za oblikovanje ponudbene cene.

Državna revizijska komisija v zvezi z izpostavljenimi revizijskimi navedbami uvodoma pritruje trditvam naročnika, da je konkretno javno naročilo predvideno kot naročilo projektiranja in gradnje (Design & Build) s cenovno klavzulo »na ključ«. Predmet konkretnega javnega naročila je namreč celovita energetska prenova obstoječih objektov, ki obsega tako pripravo projektne dokumentacije kot tudi izvedbo gradbenih, obrtniških, zaključnih ter instalacijskih del za celovito energetsko sanacijo objektov naročnika (gl. točko »1. Opis javnega naročila« dokumenta »Navodila za izdelavo ponudbe, pogoji in merila«, poleg tega pa tudi odgovore naročnika na zastavljena vprašanja potencialnih ponudnikov, objavljene na portalu javnih naročil dne 30. 12. 2025 ob 15.13, 8. 1. 2026 ob 15.00 in 15. 1. 2026 ob 14.18).

Ker torej naročnik – poleg GOI del – v konkretnem primeru naroča tudi projektiranje, se gre nadalje strinjati z navedbami naročnika, da naročnik v obravnavanem primeru s popisi del niti še ne more razpolagati, posledično pa ponudnikov z njimi tudi ne more seznaniti. Kot namreč navaja naročnik, vlagatelj pa temu ne nasprotuje, popisi del nastanejo šele v fazi izdelave projektne dokumentacije za izvedbo (PZI), priprava slednje pa je del predmeta konkretnega javnega naročila, s tem pa del obveznosti, ki jih bo v okviru izvedbe javnega naročila šele potrebno izpolniti. Ob upoštevanju navedenega gre torej ugotoviti, da vlagatelj – glede na okoliščine konkretnega primera – z navedbo o nezmožnosti oblikovanja ponudbene cene zaradi umanjkanja popisov del ne more uspeti.

Dalje vlagatelj v dani zadevi ne more uspeti z navedbo o nezmožnosti oblikovanja ponudbene cene zaradi (domnevnega) umanjkanja količin. Ker vlagatelj izpostavljene navedbe ne konkretizira in ne pojasni, katere količine ima pri tem v mislih, je (že) zaradi neizpolnitve vlagateljevega trditvenega bremena¹ obravnavano navedbo treba zavrniti kot neutemeljeno.

¹ Ker ZPVPJN vprašanj v zvezi s trditveno-dokaznim bremenom ne ureja, je v skladu s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN v tej zvezi potrebno uporabiti določbe Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP). V zvezi s trditveno-dokaznim bremenom sta relevantna zlasti 7. in 212. člen ZPP, iz katerih izhaja dolžnost strank, da jasno, določno in konkretno navedejo dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke (trditveno breme), in predlagajo dokaze, s katerimi se zatrjevana dejstva dokazujejo (dokazno breme).

Vlagatelj navedbo o nezmožnosti oblikovanja ponudbene cene v konkretnem primeru opira tudi na trditev, da naročnik ni pojasnil, kako bo zagotovil objektivno primerljivost ponudb. Ker pa vlagatelj (tudi) s to navedbo ravni pavšalnega zatrzjevanja ne preseže, jo je po presoji Državne revizijske komisije že iz tega razloga potrebno zavrniti kot neutemeljeno. Tudi sicer gre v zvezi z navedenim dodati, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni dolžan pojasnjevati, kako bo zagotovil objektivno primerljivost ponudb.

Četudi torej navedbam vlagatelja o nezmožnosti oblikovanja ponudbene cene ni mogoče slediti, Državna revizijska komisija v tej zvezi pripominja še, da je naročnik v konkretnem primeru v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila vključil tudi dokument »Tehnične specifikacije za projektiranje in gradnjo«, ki določa, da morajo ponudniki pri izdelavi projektne dokumentacije in izvedbi del (med drugim) upoštevati naslednjo dokumentacijo (gl. poglavje »Predhodna dokumentacija, katero je potrebno upoštevati pri izdelavi projektne dokumentacije in izvedbi del«):

- razširjen energetski pregled stavbe Osnovna šola Duplek, podružnica Dvorjane z elaborati energetskih lastnosti stavbe, št. projekta: EP-2-1/2025, ADESCO, d.o.o., MAREC 2025,
- razširjen energetski pregled stavbe Upravna stavba občina Duplek z elaborati energetskih lastnosti stavbe, št. projekta: EP-2-1/2025, ADESCO, d.o.o., MAREC 2025,
- razširjen energetski pregled stavbe Dom vaščanov Draženci z elaborati energetskih lastnosti stavbe, Lokalna energetska agentura Spodnje Podravje, FEBRUAR 2025,
- razširjen energetski pregled stavbe Dom KRAJANOV SKORBA z elaborati energetskih lastnosti stavbe, Lokalna energetska agentura Spodnje Podravje, FEBRUAR 2025,
- OSNOVNA ŠOLA DUPEK, PODRUŽNICA DVORJANE (ID 710-411) - Statična presoja - Mnenje št. projekta: 35-2/2025, izdelal: SOKPRO d.o.o., MAREC 2025,
- UPRAVNA STAVBA OBČINE DUPEK (ID 692-827) - Statična presoja - Mnenje št. projekta: 35-4/2025, izdelal: SOKPRO d.o.o., MAREC 2025,
- DOM VAŠČANOV DRAŽENCI (ID 399-500) – Analiza mehanske odpornosti in stabilnosti št. projekta: 35-3/2025, izdelal: SOKPRO d.o.o., MAREC 2025,
- DOM KRAJANOV SKORBA (ID 399-500) – Analiza mehanske odpornosti in stabilnosti št. projekta: 35-1/2025, izdelal: SOKPRO d.o.o., MAREC 2025, in
- kulturnovarstveni pogoji za stavbo Osnovna šola Duplek, podružnica Dvorjane z dne 14. 11. 2022.

Pregled navedenih dokumentov pokaže, da slednji vsebujejo tako predstavitev obstoječega (zlasti energetskega) stanja objektov, vključenih v predmetno javno naročilo, kot tudi obseg zahtevanih del oziroma cilje, ki jih želi naročnik doseči s predmetnim javnim naročilom, nasprotnega pa ne zatrzjuje niti vlagatelj sam. Ob dejstvu, da je torej naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila predstavil tako obstoječe stanje, relevantno v zvezi s predmetnim javnim naročilom, kot tudi cilje, ki jih želi z obravnavanim javnim naročilom doseči, vlagatelj pa je strokovnjak na področju predmeta javnega naročila, je tako le še dodatno potrjena pravilnost zaključka, da vlagateljevim navedbam o nezmožnosti oblikovanja ponudbene cene ni mogoče slediti.

Ob upoštevanju navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagateljevim očitkom o kršitvah naročnika v postopku oddaje predmetnega javnega naročila ni mogoče slediti. Posledično je Državna revizijska komisija vlagateljev zahtevek za revizijo na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelju,
- naročniku,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.